

Letnjikovac je izgradila između 1900. i 1904. godine porodica Fišer, po projektu bečkog arhitekta Hermana Bolea. Letnjikovac je bio namenjen za odmor porodice Fišer. Nalazi se nedaleko od Rume, na putu za Šabac, u prostranom parku, u kome je negovano raznovrsno autohtono rastinje i egzotične biljne vrste.

Zgrada predstavlja reprezentativni primer objekta ove namene, na kome su drvo, trska i drugi tradicionalni materijali dobili punu primenu. Zgrada letnjikovca je 1966. godine izgorela u požaru. Obnovljena je, ali ne po konzervatorskim principima, što je doprinelo gubljenju autentičnosti. Pre svega, to se odnosi na trščani krov koji je u ovom objektu davao poseban karakter.

Letnjikovac je pravougaone osnove, sa tremom sa drvenom ogradom i profilisanim stubovima iznad ograde, duž čitave zapadne i severne strane. Preko trema se spušta trščani krov, a iz krova se na severnoj strani izdiže zid sa dva manja prozora u potkrovlju. Na južnoj fasadi dominira ravna zidna površina sa tri dekorativna prozorska otvora različitih dimenzija i položaja i ulazni trem na koji se nadovezuje dekorativna nadstrešnica – pasarela, kojom je povezana druga manja pomoćna zgrada. Drveni delovi nadstrešnice, duge oko pet metara prekrivene trskom, i ulaznog trema, stilski odgovaraju tremovima severne i zapadne strane fasade.

Po kompoziciji, osnovnoj nameni i primeni materijala, zgrada predstavlja jedinstven primer u raznovrsnosti stilskih karakteristika letnjikovaca u Vojvodini. Projektovani park nosi obeležja istorijske epohe u kojoj je nastao, ali je izgubio prvobitne karakteristike dugogodišnjom nebrigom. Stoletna stabla trajnica kao što su hrast, ginko i poneko stablo četinara ostale su da ukazuju na nekadašnje vreme. Iako je izgubila autentičnost, zgrada se vodi kao spomenik kulture od velikog značaja.

Letnjikovac nije otvoren za posetioce.

